ಯಕ್ಷಗಾನ ಇಂದ್ರಜಿತು ಕಾಳಗ

ಸಂಪಾದಕ : ಬಲಿಪ ನಾರಾಯಣ ಭಾಗವತ
ಜನಪ್ರಿಯ ಚತುರ್ಥ ಆವೃತ್ತಿ: 1988

ಪ್ರಕಾಶಕರು : ನಿತ್ಯಾನಂದ ಗ್ರಂಥಾಲಯ,
ಹಂಪನಕಟ್ಟೆ, ಮಂಗಳೂರು-575 001
(ದೂರವಾಣಿ: 27775)

ಮುದ್ರಕರು : ಉದಯ ಪ್ರಿಂಟರಿ, ಮಂಗಳೂರು-575 003.

ರಕ್ಷಾಪುಟ : (ಆಫ್‌ಸೆಟ್) ಶಾರದಾ ಪ್ರೆಸ್, ಮಂಗಳೂರು-575 005.)
(ಹಕ್ಕುಗಳು ಪ್ರಕಾಶಕರಿಗೆ)

—: ಪಾತ್ರ ಪರಿಚಯ :—

ಶ್ರೀರಾಮ	ವಿಭೀಷಣ
ಲಕ್ಷ್ಮಣ	ಸೀತೆ
ರಾವಣ	ಶುಕ್ರಾಚಾರಿ
ಹನುಮಂತ	ಮಯಾಸುರ
ಮಾಯಾಸೀತೆ	ಇಂದ್ರಜಿತು
ಜಾಂಬವ	ಮಂಡೋದರಿ

ಸುಗ್ರೀವಾದಿ ಕಪಿಗಳು, ಚಾರಕರು, ಸಾರಥಿ, ರಾವಣನ ಸೊಸೆಯರು, ರಾಕ್ಷಸರು, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ.

ಶ್ರೀಮತ್ ರಾಮಾಯಣದೊಳಗಣ

॥ ಇಂದ್ರಜಿತು ಕಾಳಗ ॥

॥ ಮಂದಾಕ್ರಾಂತಾ ವೃತ್ತ ॥

ಭೂಪಾರತ್ನಂ ಭುವನವಲಯು ಸ್ಯಾಖಿಲಾಶ್ಚರ್ಯರತ್ನಂ ।
ಲೀಲಾರತ್ನಂ ಜಲಧಿದುಹಿತುರ್ದೇವತಾ ಮೌಲಿಕರತ್ನಂ ॥
ಚಿಂತಾರತ್ನಂ ಜಗತಿ ಭಜತಾಂ ತತ್ಸರೋದ್ಮ್ಯರತ್ನಂಃ
ಕೌಸಲ್ಯಾಯಾಲಸತು ಮಮ ಹೃನ್ಮಂಡಲೇ ಪುತ್ರರತ್ನಂ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ನಾಟಿ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಯಾಕವ್ವ ದೂರುವಿರಿ । ವಿಘ್ನೇಶನ । ನ್ಯಾಕವ್ವ ದೂರುವಿರಿ ॥ ಪ ॥ ಯಾಕವ್ವ ದೂರುವಿರೀ ಕರಿವದನನ । ಏಕದಂತನ ಸುಗುಣೈಕ ಸುಮೂರ್ತಿಯ ॥ ಯಾಕವ್ವ ॥ ಅ. ಪ, ॥ ಶಾಂಭವಿಯುಳ ತನಯು ॥ ಗಜಾನನ ನಂಬಿದವರಿಗೊಡೆಯು ॥ ಅಂಬುಜನಯುನ ಹೇರಂಬ ನಾಮಾಂಕಿತ । ಲಂಬೋದರದೊಳಿರ್ಪ ತುಂಬುರ ವಂದ್ಯನ । ಯಾಕವ್ವ ॥ ೧ ॥ ಉಂದುರುವಾಹನನ । ಮೂಜಗದಾದಿ । ವಂದ್ಯನಾಗಿರುವವನ ॥ ಇಂದುಧರನ ಕೃಪಾನಂದ ಸುಜಾತನ । ಮಂದರೋದ್ಧರನಿಂದ ವಂದನೆಗೊಂಬನ ॥ ಯಾಕವ್ವ ॥ ೨ ॥ ಮಧುರ

ಸಕ್ಕರೆ ಕೊಡುತ । ತುಪ್ಪದಿ ಗೈಯ್ದು । ಮೃದುವಾದಪ್ಪನ ನೀಡುತ । ಮೊದಲು ಪೂಜಿಸಿ ಪಾದಪದುಮಕೊಂದಿಸುವರೀ ಗಂದಧಿಯಂದದಿ ಭಾಗ್ಯ ಉದಯಿಸುತಿರುವನ ॥ ಯಾಕವ್ವ ॥ ೩ ॥ ಕರುಣಾಸಾಗರನಿವನು । ಸತ್ಕಾರ್ಯೋ । ದ್ಧರಣನಾಗಿರುವವನು ॥ ವರದ ಸೋಮೇಶನ ತರಳ ನಂಬಿದ ಭಕ್ತ । ರೆರೆಯನಾಗಿರುವೆನಮ್ಮ ರಮೇರಿ ಗಣನಾಥ ॥ ಯಾಕವ್ವ ॥ ೪ ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ಗುರುವರನ ನೆನೆದು ವಿಘ್ನೇಶಗಂ ಈಶಗಂ । ವರ ಶಾರದಾಂಬೆ ವಾಣೀಶಗಂ ವ್ಯಾಸಗಂ । ಸುರಮುನಿಪ ದಿವಿಜಾಳಿ ಶೇಷಗಂ ಈಶಗಂ ತಲೆವಾದಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ॥ ವರಸೂತ ಶೌನಕಾದ್ಯರಿಗೊರೆದನಾ ಕುಶಲ । ಮರಿಗೆ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿಯೊರೆದ ಕೇಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ । ಪುರುಹೂತಜಿತುವನು ಜೈಸಿರ್ಪ ಕಥೆಯನು ವಿಸ್ತಾರದಿಂ ಪೇಳ್ವನು ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಕುಶನೆ ಕೇಳ್ಳೈ ರಾವಣೇಶ್ವರ । ನೆಸೆವ ಪುತ್ರಜ್ಞಾತಿ ಬಾಂಧವ । ವಿಸರವಳಿಸಿದೆ ತಾನೆನುತ ಚಿಂತಿಸುವ ಸಮಯದಲಿ ॥ ಬಸವಳಿದು ಚಾರಕರು ಬಂದಾ । ದಶಮುಖಂಗರುಹಿದರು ರಾಮನ । ವಿಶಿಖದಲಿ ಮಕರಾಕ್ಷ ಹಾಯ್ದನು ಯಮನ ಪುರಕೆಂದು ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ತ್ರಿಪುಟ ತಾಳ ॥

ಮಕರಾಕ್ಷ ಮಡಿದ ವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳಿ । ದಶ । ಮುಖ ಮನಗುಂದಿ ಕ್ಲೇಶವ ತಾಳಿ ॥ ಅಕಟಕಟೇನೆಂದು ಹಲುಬಿದ । ಗೆಲ್ವ । ಯುಕುತಿ ಕಾಣದೆ ಮಂಚಕೊರಗಿದ ॥ ೧ ॥ ಜಲಭವಾಸ್ತ್ರ ಜಳ್ಳಾಯಿತೆ । ಜಯ ಲಲನೆ ರಾಮನ ವಶವಾಯಿತೆ ॥ ಗೆಲಲೆಂದಟ್ಟಿದ ಮಕರಾಕ್ಷನ । ರಾಮ ಕಳುಹಿಸಿದ ನೆಮಪುರಕಾತನ ॥ ೨ ॥ ಜನನಿಯಾಡಿದ ಹಿತ ವಾಕ್ಯವ । ವಿಭೀ । ಷಣನು

ಪೇಳಿದ ನೀತಿ ಮಾರ್ಗದ ಮನಕೆ ತಾರದೆ ಮೂರ್ಖನಾದೆನು । ರಾಮ । ಮನುಜನೆಂದೇ ನಂಬಿ ಕೆಟ್ಟೆನು ॥ ೩ ॥ ಕಾಲನಿಗಂಜದ ದನುಜರು । ದಿಗು । ಪಾಲರ ಬಗೆಯದ ತನುಜರು ॥ ಶೂಲಿಗೆ ಸಮ ಕುಂಭಕರ್ಣನು । ಸಹ । ಕಾಳಗದಲಿ ಹೋದ ಮೇಲಿನ್ನು ॥ ೪ ॥ ತಂಗಿಯು ಕುಲಕೆ ಕೇಡಾದಳು । ಗೆಲು । ಮಂಗವಿಲ್ಲೆಮಗೆ ರಾಘವನೊಳು ॥ ಮುಂಗೈವ ಕಜ್ಜವೇನೆನಲಾಗ । ಧೈ । ಯರ್ಂಗಳೊರೆದನಿಂದ್ರಜಿತು ಬೇಗ ॥ ೫ ॥

॥ ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಏಕತಾಳ ॥

ತಂದೆ ಕೇಳ್ಮರ್ಕಟರುಗಳ । ಕೊಂದಲ್ಲದೀ ಹೊತ್ತು ನಾನು ॥ ಬಂದೆನಾದರೆ ನಿಮ್ಮ । ಕಂದನಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧ ॥ ಶತ್ರುಗಳೆಲ್ಲ ನಾನೀ । ಹೊತ್ತೋಡಿಸದಿದ್ದರೆಯು ॥ ಸತ್ಯವೇ ಮಂಡೋದರಿಯ । ಪುತ್ರನಲ್ಲೆಂದ ॥ ೨ ॥ ನೀಲನ ಪಾಳ್ಯವ ಯಮ । ನಾಲಯಕಟ್ಟದಿದ್ದರೆ ॥ ಪೇಳಲೇನಿಬ್ಬರಿಗು ನಾ । ಬಾಲನಲ್ಲೆಂದ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಧುರಕೆ ಕಳುಹಾ ವೈರಿಗಳ ಸು । ಹರಿಸದವರೊಳು ಸೋತು ಬಂದರೆ । ಪುರವ ಪೊಗಿಸದಿರೆನಲು ವೀಳ್ಯವನಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ॥ ತರುಣಿಯರ ಜಯ ಸೇಸೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಿರದೆ ಮಾತೆಗೆ ಮಣಿದು ಹರಕೆಯ । ಸುರಪಜಿತು ಕೈಗೊಂಡು ಪುನರಪಿ ಪಿತನ ಪದಕೆರಗಿ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಮತ್ಯ ತಾಳ ॥

ತಂದೆಯೊಳಪ್ಪಣೆಗೊಂಡು ಸ್ಯಂದನವನೇರಿ ದೈತ್ಯ । ವೃಂದ ಸಹಿತ ಪೋಗಿಧುರಕೆ ನಿಂದನಿಂದ್ರಾರಿ ॥ ಸಂಧಿಸಿ ವಾನರರ ಸೇನೆಯಂದು ಮಹಾಯುಧದಿ ಖೂಳ । ಕೊಂದು ಕೆಡಹಿ ಪೋದ ಧುರಕೆ ನಿಂದು ಮಾಯಂದಿ ॥ ೧ ॥ ಬಿದ್ದ ಸೇನೆ ಕಂಡು ರಾಮನೆದ್ದು ಬಿಲ್ಲಗೊಂಡು ಸರಳ । ತಿದ್ದಿ ಬಿಡಲು ಪೋಗಿ ಖೂಳನಿದ್ದುದ ಕಂಡು ॥ ಶಬ್ದಭೇದಿ ಶರವು ಖಳನ ಹೊದ್ದಿ ಎಳೆದು ತರಲು ರಾಮ । ಭದ್ರಗೆ ಮಾರಾಂತು ನುಡಿದ ಯುದ್ಧ ಮಧ್ಯದಿ ॥ ೨ ॥

॥ ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ ॥

ಪಡ ಮಾನವಪತಿ ಕೇಳು । ಕಪಿ ಗಡಣವ ಕೆಡಹಿದೆ ತಾಳು ॥ ಮಡ
ದಿಯ ಕಳಕೊಂಡಧಮ । ಧುರ । ಕೊಡುವೆಯ ಸುಲಭವೇನಮಮ ॥ ೧ ॥
ಮಾಯದಿ ಗೆಲಲೆಣಿಸುವೆಯ । ತವ । ತಾಯ ಬಸಿರೊಳಡಗುವೆಯ ॥
ಸೂರ್ಯಕುಲಜ ರಾಮನಲಿ । ಉ । ಪಾಯ ಫಲಿಸದಿಂದಿನಲಿ ॥ ೨ ॥
ಆರಿಗಳ ಗೆಲ್ವೆತ್ನದೊಳು । ದನು । ಜರು ದಿಟ ಮಾಯಾವಿಗಳು ॥ ನರ
ರೆಮ್ಮನು ಕೆಣಕುವದು ಕುರಿ । । ಹರಿಗಿದಿರಾದಂತಹುದು ॥ ೩ ॥ ಪರನಾರಿಯು
ರಪಹರಿಸಿ । ನಿ । ರ್ಜರರನು ಗೆಲಿದಾ ಸಹಸಿ ॥ ಧುರದಲಿ ಪರಿಕಿಪೆನೆಂದು ।
ರಘು । ವರ ಶರಗಳ ಬಿಡಲಂದು ॥ ೪ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ದಿವಸದೊಡೆಯನ ಕುಲಜನಸ್ತ್ರಕೆ । ದಿವಿಜವೈರಿಯು ಪ್ರತಿ ಶರೌಘದ ।
ನಿವಹವೆಸೆಯಲು ತರಿಯಲಾಗದೆ ತರಹರಿಸುತಾಗ ॥ ಇವನ ಗೆಲುವಡೆ
ಸಾಧ್ಯವೆನುತಲಿ । ತವೆ ಪಲಾಯನಗೈದು ಬಳಿಕಾ । ಪವನಜನ ಸಮ್ಮುಖಕೆ
ರಥ ಚಾಚಿದಡೆ ತಡೆದೆಂದ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿಪುಟ ತಾಳ ॥

ಭಳಿ ಭಳಿರೆ ಮಾಯಾವಿ ಕಪಿಗಳ । ಗೆಲಿದು ರಾಮನೊಳಳವಿ ಸಾಗದ ।
ಕೊಳಗುಳಕ್ಕಿನ್ನಿದಿರು ಬಂದೆಯ । ಬಲುಹ ತೋರ್ರೈ ॥ ೧ ॥ ಹಿಂದೆ ಉದ್ಯಾನ
ದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು । ಬಂಧಿಸುತ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರದಿಂದಲಿ ॥ ತಂದೆಗೊಪ್ಪಿಪ ಕಾಲ
ಶೌರ್ಯವು ಕುಂದಿ ಹೋಯ್ತು ॥ ೨ ॥ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಖಳರು ವನದಲಿ ।
ಸತ್ತುದರಿಯೆಯ ಮುಷ್ಟಿ ಹತಿಯಲಿ । ವ್ಯರ್ಥ ಬಗುಳುವುದ್ಯಾಕೆಲೊ ನಿರ್ಬಲ
। ಸತ್ಯವಂತ ॥ ೩ ॥ ಜಾರತನದಿಂ ಪುಟ್ಟಿರುವ ವ್ಯ । ತ್ರಾರಿಯಿಂ ಮಡಿದ
ಧಮ ನಾದಿವಿ । ಜಾರಿ ಯೆಂಬುದನರಿತು ಸೆಣಸ್ಯೆ । ವೀರ ಹನುಮ ॥ ೪ ॥
ತೋರು ಬಲುಹೆಂದೆನುತ ಖಳನ । ಪ । ಚಾರಿಸುತಗಿರಿ ವೃಕ್ಷವೆರಗಲು ॥
ತೀರದಾ ಹವದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ । ದೂರ ಸರಿದು ॥ ೫ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಹವದಿ ಕೀಶನ ಗೆಲಲರಿದು ಕಾ । ದುವರು ಸೀತೆಯ ನೆವನದಿಂದಲಿ ।
ಪ್ಲವಗನೆದುರೊಳು ತಲೆಯರಿಯೆ ಪಿಂದರಿವರೆಂದೆನುತ ॥ ಅವನಿಜಾತೆಯ
ತೆರದಿ ಮಾಯದ । ಯುವತಿಯನು ನಿರ್ಮಿಸುತ ಖಳ ಖಡು । ಗವನುಗಳ
ಕಿಡಲನಿಲಜನ ಮುಂದೊದರಿತಾ ಮಾಯೆ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ಆದಿತಾಳ ॥

ನೋಡಿದೆನಯ್ಯೋ ಹನುಮ । ರಾಕ್ಷಸನೆನಗೆ । ಮಾಡುವಾಜ್ಞೆಯ
ನಿಸ್ಸೀಮ ॥ ದಾಢದಿಂ ಬಂದು ಬಿಡಿಸು । ಮತ್ಕಾಂತನನ್ನು । ಕೂಡಿರ್ಪೆ
ನೊಮ್ಮೆ ಬದುಕಿಸು ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಮತಿವಂತ ಖಳನೆ ಕೇಳೊ । ಪೌಲಸ್ತ್ಯಜ । ಸುತ ನಿನ್ನ ತಾತ
ತಾಳೊ ॥ ಅತಿ ಬಲಾನ್ವಿತ ಭೂತಪತಿ ಭಕ್ತನನ್ಯಾಯ । ಪಥಗತಿಯವನಲ್ಲ
ಶ್ರುತಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೋವಿದ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ ॥

ಮರ ಹಾರುವ ಮರ್ಕಟಗೆ । ಈ ಪರಿ । ಕಲಿಸಿದರ್ಯಾರ್ ನಮಗೆ ॥
ಧರಣಿಜೆಯಿಂ ಖಳವಂಶ । ಸಸಿ । ಉರಿಯಿಂತು ಮಾಳ್ಪೆನು ಧ್ವಂಸ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ಆದಿತಾಳ ॥

ಜನಕರಾಯನೊಳುದಿಸಿ । ರಘುವಂಶ । ರಾಜೇಂ । ದ್ರನ ರಾಣಿ
ಎಂದೆನ್ನಿಸಿ ॥ ಎನಗಿಂತು ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮ । ಬೆಂಬಿಡ । ದನುಸರಿದುದು
ನೋಡಿದ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ದಿತಿಜರೊಳ್ಪೆಗ್ಗಳನು ॥ ಮುಂದಕೆ ಲಂಕಾ । ಪತಿ ಎಂದೆನಿಪ ವೀರನು ।
ಅತಿಪರಾಕ್ರಮಿ ಇಂದ್ರಜಿತು ಎಂದು ಕರೆಸಿ ಕೊಂ । ಡತುಳ ಸಾಹಸಿ ಘನ
ಪ್ರತಿಮ ಬಲಾಢ್ಯನು ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ ॥

ಬರಿ ತತ್ವದ ಮಾತುಗಳ । ಎನ । ಗೊರೆದರೆ ಬಿಡೆ ನಾನಿವಳ ॥ ಕೊರಳನ್ನರಿದಪೆನೀಗ । ತಡೆ । ವರ ಕರೆಸಿಕೊ ನೀ ಬೇಗ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ಆದಿತಾಳ ॥

ಎನಗಾಗಿ ಕಾದಿ ದಣಿದಿರಿ । ತನ್ನನು ಕೊಲ್ಲುವ । ದನು ನೋಡಲಾ ದುದೀ ಪರಿ ॥ ಇನಕುಲಾಂಬುಧಿ ಚಂದ್ರನ । ಸತಿಗಾದ ಕಷ್ಟ । ವನು ಕಂಡು ಬಿಡಿಸೊ ಹನುಮ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಸ್ತ್ರೀಹತ್ಯ ಪಾತಕಿಗೆ । ಚತುರ್ವರ್ಗ । ಗೇಹ ನರಕದೊಳಗೆ ದ್ರೋಹಿ ರಕ್ಕಸನೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದಕೆ ವೈ । ದೇಹಿಯ ಬಿಟ್ಟೆನ್ನೊಳಾಹವಕಿದಿರಾಗು ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ ॥

ಬಲ್ಲೆನು ನೀ ಲಂಕಿಣಿಯು । ರಘು । ವಲ್ಲಭನಾ ತಾಟಕಿಯು ॥ ಚೆಲ್ಲ ಬಡಿದು ಬಂದೆನಗೆ । ಮತಿ । ಯಿಲ್ಲದೊದರುವೆಯು ಬಿನುಗೆ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ಆದಿತಾಳ ॥

ತರುಣಿ ಎಂಬಾಶೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾಯೋಧ್ಯಕ್ಕೆ । ತೆರಳೆಲೆನ್ನಯ ॥ ಕಾಂತನ ॥ ತರಣಿಜಾದ್ಯರು ಲಕ್ಷ್ಮಣ । ನೀ ಸಹಿತಲಿ । ಲ್ಲಿರಬೇಡಿ ಪೋಗಿರೀಕ್ಷಣ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಬಿಡು ದುರಾತ್ಮಕ ಬುದ್ಧಿಯ । ಸುಮ್ಮನೆ ಕೈಯ್ಯ । ಹಿಡಿಯದಿರಪ ಕೀರ್ತಿಯ ॥ ಬಿಡದಿರು ಸತ್ಯವ ಕೆಡದಿರಿನ್ನಪಯ । ಮಾಡದಿಯನೊಡಗೂಡಿ ಬಿಡದಿರು ಚಿತ್ತವ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ ॥

ನೀತಿಯ ಬಿಡು ಭಾನುಜನ । ರುಮೆ ಗೋತು । ಶಕ್ರನ ಸುತ ತನ್ನ ॥ ಪ್ರೀತಿಗೆ ನಿಲಿಸಿದ ಮೇಲೆ । ತಿಳಿ । ದ್ಯಾತಕೊ ಧರ್ಮವು ಕೇಳೆ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ಆದಿತಾಳ ॥

ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆವ ದಾನವ । ಕೊಂಡೊಯ್ದು ತೋರು । ಪ್ರಾಣೇಶಗೆನ್ನ ದೇಹವ ॥ ನೀನೇನ ಯೋಚಿಸದೆ । ನಿಲ್ಲದಿರನು । ಮಾನ ಬೇಡಮ್ಮ ಸಾರಿದೆ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಹರ ಬೊಮ್ಮಾದ್ಯರ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ । ಪ್ರಿಯದೊಳಿಪ್ಪ । ವರವನ್ನೆ ಸಂಪಾದಿಸಿ ॥ ತರುಣಿಯ ಹತ್ಯ ಗೈದರೆ ರಿಪು ಕುಲವನು । ಹರಿಸದೆ ಬಿಡ ರಾಮನರಿತುಕೊ ಮನದಲಿ ॥ ೧ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಓದದಿರು ರಗಳೆಯನು ವೃಕ್ಷಜ । ರಾಘವನೆ ಬಾಲವ ಸುಡಿಸಿ ಕೊಂ । ಡಾದಿಯಲಿ ಹೋಯ್ದೋಡಿ ಬದುಕಿದ ಕೋತಿ ನಿನ್ನಿಂದ ॥ ಆದುದಾಗ ಲೆನುತ್ತಲಧಿಕ । ಕ್ರೋಧದಲಿ ಖಡುಗವನು ರಝಳಿಪಿಸಿ । ಭೇದಿ ಬಿಸುಟನು ಧರೆಗೆ ಸೀತೆಯ ಮರುತಜನ ಮುಂದೆ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ ॥

ಧರೆಗೆ ಮಾಯಾ ಸೀತೆ ಶಿರವು ಬೀಳುವ ಮುನ್ನ । ಮೆರಗಿದ ಖಳಗೆ ಮುಂಪ್ಪಿಯಲಿ ॥ ಭರಕೆ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡು ಪೋಗಲಾ ರಥವು ಜ । ಜ್ಝರಿತ ವಾಗಿರೆ ಮರುಗಿದನು ॥ ೧ ॥ ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಅವನಿಜೆ ಅಬಲೆಯರೊಳು ಸಹಜೆ । ಮೈಯ್ಯ ಚಾಚುವದಾಯ್ತೆ ನೆಲಕೆ ॥ ಕಯ್ಯಾರೆ ಕರ್ಮವನುಣಿಸಿತೆನಗೆ ಜಗ । ದಯ್ಯನೊಳೇನೆಂಬೆನಕಟ ॥ ೨ ॥ ಪಾತಕಿ ನಾ ನಿಮ್ಮ ಕೊಲಿಸಿರ್ಪೆನೆಂದರೆ । ಸೀತೆಯ ಪೆಸರಡಗಿಸಿತೆ ॥ ಯಾತಕೋಸುಗ ಬಂದೆ ಖಳನುಪದ್ರಕೆ ನಾನು

ಮಾತೆ ನಿಮ್ಮಳಿವು ನೋಡುವರೆ ॥ ೩ ॥ ಕಡಿ ಎರಡರಲಿ ಶೋಣಿತ ಧಾರೆ ಸುರಿಯಲು । ಬಿಡುವ ಮುಚ್ಚುವ ಕಣ್ಣಾಕೃತಿಯ ॥ ಕಡು ಪ್ರಕಾಶದ ಚಂದ್ರಾನನ ನೋಡಿ ಹನುಮಂತ । ಪೊಡವಿಗುರುಳಿದ ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ॥೪॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ಅನಿಲಾತ್ಮಜನ ಸಿಂಹನಿನದವೇಕಿಲ್ಲದನು । ಜನ ಬಿಲ್ಲ ಠೇಂಕಾರ ಕೇಳುತಿದೆ ಜಾಂಬವರೆ । ಹನುಮಂತನೇಗೈವನೆಂಬುದು ತಿಳಿದು ಬಾರೆಂದು ರಘುಪತಿಯುಸುರಲು ॥ ಅನುವರದ ಭೂಮಿಯೊಳು ಬಿದ್ದ ಹೆಣಗಳ ದಾಟಿ । ಘನರಥಾಶ್ವಂಗಳು ಹತ್ತಿಳಿದು ಬಳಲುತ್ತ । ಹನುಮಂತನು ದೂರದಿಂಕಂಡು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೈದಾಗಲಿಂತೆಂದನು ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿಪುಟತಾಳ ॥

ಕೇಳು ಮರುತಾತ್ಮಜನೆ ಇಂದಿನ । ಕಾಳಗದಿ ಖಳ ಮೆರೆದ ಪರಿಯನು । ಕೇಳಿ ಬಾರೆಂದೆನ್ನ ಕಳುಹಿದ । ಶ್ರೀಲಲಾಮ ॥ ೧ ॥ ಏನು ನಿನ್ನಯ ಮನದ ದುಗುಡ । ಏದೇನೆನುತ ಬೆಸಗೊಂಡ ಬೊಮ್ಮನ । ಸೂನುವಿಂಗನಿಲಜನು ಪೇಳ್ದ ನೀ । ಧಾನದಿಂದ ॥ ೨ ॥

॥ ರಾಗ ಸಾವೇರಿ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಜಾಂಬವ ದೇವ ಕೇಳಯ್ಯ । ಖೂಳ । ಜಂಭಾರಿಜಿತು ಎನ್ನ ಕೈಯ್ಯ ॥ ಸಂಭ್ರಮದಲಿ ಕಾದಿ ಇಂಬುಗಾಣದೆ ಹೋಗಿ ಕುಂಭಿನಿಜೆಯ ತಂದು ಕೆಡಹಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ॥ ೧ ॥ ಇವಳ ಕೊಲ್ಲಲು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು । ವಾಯು । ಭವನಾದುದಕೆ ಫಲವೇನು ॥ ಅವನಿಪಾಲಗೆ ವದನವನೆಂತು ತೋರುವೆ । ರವಿಜಾತ ತಾನಿನ್ನು ಮೊಗ ತಿರುಹದೆ ಬಿಡ ॥ ೨ ॥ ಇನಿತೆಂದ ಮಾತನು ಕೇಳಿ । ಜಾಂಬ । ವನು ಮಹಾಶ್ಚರ್ಯವ ತಾಳಿ ॥ ಜನಕಜೆಯನು ತೋರೆಂದೆನೆ ಕಾಣಿಸಲು ಹಾಹಾ । ಎನುತ ಮರುಗಿ ಧೈರ್ಯವನು ತಾಳುತಿಂತೆಂದ ॥ ೩ ॥

॥ ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ತ್ರಿಪುಟತಾಳ ॥

ಜಗದಜೀವನ ಸೂನು ನಿನಗೀ । ಬಗೆಯ ಪಂಥವದ್ಯಾಕೆನು ॥ ತೊಗುವ ಕಂಬನಿ ತೊಡೆದು ಜಾಂಬವ । ಮಗುಳೆ ನುಡಿದ ॥ ೧ ॥ ಮರುತಸುತ ಸುಜ್ಞಾನಿ ನಿನಗೀ । ಮರುಳು ಯಾಕೈ ಸುಮ್ಮನೆ ॥ ನಿರುತವೋ ಪುಸಿಯೆಂಬ ಬಗೆಗಳ । ನರಿವದೆಂತು ॥ ೨ ॥ ರಾವಣಿಯ ಮಾಯವಿದು ಸೀತಾ । ದೇವಿಯಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊ ॥ ಭಾವಕಿಯ ಗುರುತವನು ದೇವರ । ದೇವ ಬಲ್ಲ ॥ ೩ ॥ ಹರ ಹರಾ ಎಂದೆನುತ ಕಪಟದ । ಧರಣಿಸುತೆಯಾ ರಾಮನ ॥ ಚರಣದೆಲಿ ತಂದಿಟ್ಟು ವಂದಿಸಿ । ಮರುಗುತಿರಲು ॥ ೪ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ದುರುಳ ಖಳ ಖಂಡಿಸಿದ ಮಾಯಾ । ತರುಣಿಯನು ಕಾಣುತ್ತ ರಘುಪತಿ । ಯರಸಿ ಜಾನಕಿ ಸತ್ಯವೆಂದೇ ಮನದಿ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ॥ ಅರೆಗಳಿಗೆ ಮೂರ್ಛೆಯೊಳೊರಗಿ ಚೇ । ತರಿಸುತಾಗಳೆ ಸತಿಯ ತೊಡೆಯೊಳ । ಗಿರಿಸಿ ನರರಂದದಲಿ ಮರುಗುತ್ತೀರ್ದನಾ ರಾಮ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ತೋಡಿ ಆದಿತಾಳ ॥

ಜನಕಾತ್ಮಜೆ ಜಾಣೆ ಎನ್ನರಸಿಯೆ । ಮುನಿಸೆನ್ನೊಡನ್ಯಾತಕೆಂದೆನುತ ॥ ಘನ ಸ್ನೇಹದಿ ಚುಂಬಿಸುತಧರವ । ಮನದಣಿಯೆ ಮುದ್ದಾಡುತಲೆಂದ ॥ ೧ ॥ ಚಂದ್ರಾನನೆ ಚೆಲುವೆ ನೋಡೆನ್ನನು । ಮಂದಹಾಸದಿ ಮಾತಾಡೊಂದನು ॥ ಇಂದ್ರಾಂತಕ ದಶಮುಖಾದಿಗಳ । ಕೊಂದೀವೆನು ಹಿಡಿ ನಂಬುಗೆಯನು ॥ ೨ ॥ ಬೇಡೆಂದರೆ ಭಾಗ್ಯವಿಹೀನನ ಕೂಡೇತಕೆ ಬಂದೆ ಸಾಯುವುದಕೆ ॥ ಮೂಢಾತ್ಮನೆ ಭಯಕೆಷ್ಟು ಕೂ । ಗಾಡಿದೆ ಪೇಳೆನ್ನನ್ನು ಕರೆದು ॥ ೩ ॥ ದೇಶಾಂತ್ರವಿವಳಾಟಪಾಟದಿ । ದೇಶಯೋಧ್ಯಾಪುರವೆಂದೆನಿಸಿತು ॥ ಲೇಸಾಗ ಬೇಕೆನ್ನನೆ ಜಪಿಸುವ । ಈ ಸೀತೆಯ ಮರೆವುದೆ ತಮ್ಮ ॥ ೪ ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ದೇವ ನೀ ತೆರದಿ ಮರುಗಲು ವಿಭೀಷಣನೆಂದ । ದೇವಿ ಜಾನಕಿಯಲ್ಲ

ನಮ್ಮವರ ಕಪಟವಿದು । ದೇವಾದಿದೇವ ನರನಾಟಕವ ನಟಿಸಿ ದುಃಖಿ
ಲ್ಯಾಕೆ ಕಪಟಸತಿಗೆ ॥ ಪಾವನಾತ್ಮಕಿಯಶೋಕಾವನದೊಳಿಲ್ಲದಿರೆ । ಸೇ
ಣಾಗುವನಲ್ಲವೆಂದಸುರಪತಿ ನುಡಿಯೆ । ಪಾವಮಾನಿಗೆ ನೇಮವಿತ್ತು
ಕಳುಹಿದ ನಿಜವ ತಿಳಿಯಲ್ಕೆ ರಘುನಾಥನು ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ಸುರಟಿ ಏಕತಾಳ ॥

ಧಾರಿಣಿಪಗೆ ನಮಿಸಿ । ಪವನಜ । ಹಾರಿ ವನಕೆ ಗಮಿಸಿ ॥ ನಾ
ಜಾನಕಿಯ ಪದಾರವಿಂದಕೆ ನಮ । ಸ್ಕಾರವ ಮಾಡುತ ಭೂರಿ ಸಂಸ್ತು
ಸಿದ ॥ ೧ ॥ ಜಯ ಜನಕನಜಾತೆ । ತ್ರಿಜಗ । ನ್ಮಯೆ ಸುಜನರ ಮಾತ ॥
ಭಯ ನಾಶಬಲಾಶ್ರಯೆ ಮುಖ್ಯಾರ್ಚಿತೆ । ದಯದಿಂ ಕೇಳಿಶಿಶಯ
ವೃತ್ತಾಂತವ ॥ ೨ ॥ ಮಾತೆ ನಿನ್ನಂಥಬಲೆ । ಗೈದಿಂದ್ರಾ । ರಾತಿ ಕಡಿದ
ಮೇಲೆ ॥ ಭೀತಿಯಿಂದ ಹೇರಾಳ ದುಃಖಿಸೆ ರಘು । ನಾಥನಟ್ಟಿದ ನಿಮ್ಮ
ರೀತಿಯನರಿಯಲು ॥ ೩ ॥

॥ ರಾಗ ಬೆಹಾಗ್ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಚಂದವಾಯ್ತು ಹನುಮಂತ । ಬಂದ ಕಾರಣದಿಂದೆನ್ನ ॥ ಕಂದ
ಕುಳ್ಳಿರೆನುತ್ತರ ವಿಂದನಯನೆ ತಾ ಪೇಳಿದಳು ॥ ೧ ॥ ದೂಷಣಾರಿಯ
ಶಿರವ । ಆ ಸುರೇಂದ್ರ ತೋರಿ ಕಡಿಯೆ ॥ ಕ್ಲೇಶದಿ ನಾಸಾಯ ಬಗೆಯ ।
ಲೀ ಶರಮೆ ತಡೆದಳೆನ್ನ ॥ ೨ ॥ ಅಂತರಂಗವೊಂದನು ಮ । ತ್ಕಾಂತಗೆ ನಿ
ಪೇಳ್ವದೆಂದು ॥ ಕಾಂತಾರದಿ ಪ್ರಾಣೇಶ ಜ । ಯಂತನನುದ್ಧರಿಸಿದುದ ॥ ೩ ॥
ತಾಯೆ ಕೇಳಿನ್ನು ರಕ್ಕಸ । ರಾಯುಷ್ಯ ತೀರಿತೆನುತ್ತ ವಾಯುಜ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು
ರಘು । ರಾಯಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ॥ ೪ ॥

॥ ರಾಗ ಮಧುಮಾಧವಿ ಆದಿತಾಳ ॥

ದೇವರದೇವ ಲಾಲಿಸೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪವನ್ನು । ಅಶೋ । ಕಾವನದಿ ಸೀತಾ
ದೇವಿ ಈರ್ಪಳ್ನೋಡಿ ಬಂದೆ ನಾನು ॥ ದೇವರ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ದುರುಳನೋರ್ವ
ನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮಸ್ತಕದಂತೆ । ಮಾಯಾ । ಶಿರವ ಕಡಿದು ತೋರಲಳಿವನೆಂದು
ಭೂಜಾತೆ ॥ ಇರಲು ಮರುಗ ಬೇಡ ಮಾಯಾಶಿರವೆಂದು ಮತ್ತೆ । ಅದರ ।
ಶರಮೆ ಮುಟ್ಟಲಾ ಕ್ಷಣಕೆ ಬಯಲಾಯಿತಂತೆ ॥ ದೇವರ ॥ ೧ ॥ ಇಂತಾದ

ವಾರ್ತೆಯನೆಲ್ಲ ಪೇಳಬೇಕೆಂದು । ನಿಮ್ಮ । ಕಾಂತೆ ಲೋಕಮಾತೆ ಎನ್ನೊಳ್ಪೇಳಿ
ಮತ್ತೊಂದು ॥ ಕಾಂತಾರವಾಸದೊಳೀರ್ಪ ಸಮಯದೊಳೆಂದು । ನೀವ್ಜ ।
ಯಂತನ ಉದ್ಧಾರಗೈದ ಗುರುತ ಪೇಳೆಂದು ॥ ದೇವರ ॥ ೨ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ವಾಯುಜಾತನ ಮಾತ ಕೇಳುತ । ಬೀಯವಾದುದು ಶೋಕ ಶರ
ಣನೊ । ಳಾಯತಾಂಬಕನೆಂದನಿದಕೆ ನಿವೃತ್ತಿ ಎಂತೆನಲು ॥ ಜೀಯ ಪಾಣೀ
ಸ್ಪರ್ಶನದೊಳೀ । ಮಾಯೆಯಳಿದಪುದೆಂದು ಕರದಿಂ । ದಾ ಯಶೋ
ನಿಧಿ ಮುಟ್ಟಲಾ ಬಯಲಾದುದಾ ಮಾಯೆ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ಕಾಪಿ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಧಾವತಿ ಪರಿದುದು ಬಲಕೆಲ್ಲ ॥ ಅಶೋ । ಕಾ ವನದಲಿ ಸೀತೆ ಈರ್ಪ
ಳೆಂಬುದ ಕೇಳಿ । ಧಾವತಿ ॥ ಪ ॥ ನಮ್ಮ ವಿಭಿಷಣಗೆಣೆಯಲ್ಲ । ಜಗ । ದಮ್ಮ
ತಾ ಹುಸಿಯೆಂದು ದೃಢದಿ ಪೇಳಿದ ಸೊಲ್ಲ ॥ ಬ್ರಹ್ಮ ಪುತ್ರನು ಮೂಲಾದಿಯ
ಬಲ್ಲ । ಪರ । ಬ್ರಹ್ಮ ತಾನಲ್ಲದೆ ಹನುಮಂತ ಕಪಿಯಲ್ಲ ॥ ಧಾವತಿ ॥ ೧ ॥
ಹೀಗೆಂದು ಕಪಿಗಳು ನಲಿದಾಡಿ । ನಳ । ಪೋಧಿ ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳ । ನೆಲ್ಲರೊಡ
ಗೂಡಿ ॥ ರಾಘವನೊಡನೆ ನೇಮವ ಬೇಡಿ । ಕ । ಟ್ಟೀಗ ತರುವೆವು
ಶಕ್ರಾರಿಯ ನಿವ್ನೋಡಿ ॥ ಧಾವತಿ ॥ ೨ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ

ಇತ್ತ ಕಪಿಗಳು ಪಾರುಪತ್ಯವಂ ಮಾಡುತಿರ । ಲತ್ತರಾವಣ ತಾತರಿತ್ತ
ಭಾಷೆಯ ನೆನದು । ಶತ್ರುಗಳ ಜೈಸದಾಲಯ ಪೊಗೆನುತ್ತಲಾ ಹತ್ತಿ
ಕುಂಭಿನಿಗಿರಿಯನು ॥ ಮತ್ತೆ ಕುಲದೇವಿಗಣಮಾಡಿ ದೇವತೆಯರನು ।
ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯಲಿ ಪೂಜಿಸುತ ಮೃಗ ಮಾಂಸ ಉಣ । ಲಿತ್ತಸುರ ಭರಿತ
ಭಕ್ತಿಯಲಿ ತರತರದಾರತಿಯನೆತ್ತುತ್ತಿಂತೆಂದನು ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ಆರಭಿ ತ್ರಿಪುಟತಾಳ ॥

ಶಂಕರಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರಿ ವರದೆ ಭ । ಯಂಕರಿ ದನುಜಾನ್ವಯ ಪೋಷಿಣಿ ಕಿಂಕರ ಜನಮಾತೆ ಗಿರಿಜಾತೆ ॥ ಗಿರಿಜಾತೆಮ್ಮಯ್ಯಗೆ ಕರುಣಿಸು । ಲಂಕಾಧಿಪ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ॥ ಶೋಭಾನೆ ॥ ೧ ॥ ಶತ್ರುಗಳ ಜೈಸುವ ಶಕ್ತಿಯು । ಮಿತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಸಲಹುವ ಯುಕ್ತಿಯು । ಧಾತ್ರಿಯುಳ್ಳನಕ ನಡಸೆಂದು ॥ ನಡೆಸೆಂದಾರತಿಯು ಬೆಳಗಲು ಕಾತ್ಯಾಯಿನಿ ಮೊಗವ ತಿರುಹಿದಳು ॥ ಶೋಭಾನೆ ॥ ೨ ॥

॥ ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ ॥

ಸೋಲವಾಯಿತು ಎಂದು ಸುರಪಾಲಜಿತು ಬಂದು । ಮೂಲಕುಂಭಿ ಭೂಮಿಗಿಳಿದು ॥ ಕಾಲನಂದದಿ ಪೌರೋಹಿತ ಪೇಳ್ದ ಮಂತದಿಂದ । ಶಾ ಹಿಡಿದು ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡ ॥ ೧ ॥ ನಗವೈರಿಜಿತು ಮತ್ತಾ ಬ್ರಹ್ಮ ಶಂಕರರೇಳು ಯುಗಪರಿಯಂತ ಕಾದಿದರು ॥ ಮುಗಿಯದ ಸೇನೆಯ ಬರಿಸಿ ತತ್ಕುಂಭಿಳೆ ಯುಗಲದೊಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಲಿಸಿ ॥ ೨ ॥ ಬಾಲದಣ್ಣಗಳದ್ರಿ ಗೇರದಂದದೊಳಿನ್ನು ಏಳಕ್ಷೋಹಿಣಿ ದೈತ್ಯಬಲವ ॥ ಏಳು ಸುತ್ತಿನೊಳು ಕಾವಲ ನಿಲಿಸುತ ಯಜ್ಞ ಶಾಲೆಯ ರಕ್ಷಣೆಗೈದ ॥ ೩ ॥ ಧೀರ ದೀರ್ಘವಿಕರ್ಣ ಕ್ರೂರದಂಷ್ಟ್ರದಕರ್ಣ । ಘೋರಾಕಾರದ ಶಶಕರ್ಣ ॥ ಸಾರಮೇಯರಾದ್ಯರ ಸುತ್ತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಶ । ಕ್ರಾರಿ ತನ್ನಂಗ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ॥ ೪ ॥

॥ ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಏಕತಾಳ ॥

ಮಾಡಿದ ಮಾರಣ ಹೋಮವನು ಹತ । ಮಾಡುವೆ ರಿಪುಗಳನೆಂದನುತ ॥ ಪ ॥ ಆರುಣ ಜಲಜ್ವಾರುಣ ವರ್ಣದ । ಗಂಧ । ಆರುಣಾಂಬರಯು ಸ್ಕಾಂತ ಪಾತ್ರೆಯನು ॥ ಕರಿ ಮೇಕೆ ಕಾಳೋರಗ ಕುರಿ ಸಮಿಂಧೆಯು । ತರಿಸುತ್ತ ಮುಖದೀಕ್ಷೆ ಗೊಂಡ ಶಕ್ರಾರಿ ॥ ಮಾಡಿದ ॥ ೧ ॥ ತೆಗೆದುದರಾಗ್ನಿಯನಸುರ ರಸ್ತ್ರಿಯ ಸಮಿ । ಧೆಗಳ ಕೋಣತ್ರಯ ಕುಂಡದಲಿ ॥ ಮಿಗೆಯಸುರ ದ್ವಿಜಥರ್ವಣ ಮಂತ್ರದಿ । ಧಗಧಗಿಸುವನಗ್ನಿಯನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು ॥ ಮಾಡಿದ ॥ ೨ ॥ ಪಟುಗೊಳಿಸಿದನು ಪಾವಕನನಾಹುತಿಯಿಂದ । ಛಿಟಿಛಿಟಿಲೆಂಬ ನಾದವು ಕೇಳ್ವತೆರದಿ ॥ ಪಟುತರ ಹೋಮದ ಹೊಗೆ ಮೇಲೆ ಮುಸುಕೆ ದಿ । ಕ್ತಟ ತುಂಬಿ ಹೋಯಿತು ಕೆಟ್ಟ ದುರ್ಗಂಧ ಮಾಡಿದ ॥ ೩ ॥

॥ ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ ॥

ಕಾಮಾರಿ ಕಮಲಜರಿಂದ ನೇಮವಗೊಂಡು । ಹೋಮ ಕೈಗೊಂಡು ಶಕ್ರಾರಿ ॥ ಆ ಮಹಾ ಕುರಿ ಕೋಣ ಮಾಂಸದ ದುರ್ಗಂಧ । ರಾಮನ ಬಲಕೆ ಕಾಣಿಸಲು ॥ ೧ ॥ ಆ ಮಾರಣಾಧ್ವರದಗ್ನಿ ಧೂಮ ಜ್ವಾಲೆ । ಗಾ । ಮೂರು ಲೋಕವು ನಡುಗೆ ॥ ಆ ಮಹಾ ಕಪಿಸೇನೆ ಹೊರಳುತ್ತಿರಲು ಕಂಡು । ರಾಮ ಕೇಳಿದ ವಿಭೀಷಣಗೆ ॥ ೨ ॥ ಧಗಧಗಿಸುವ ಧಳ್ಳುರಿಯ ಹೊಗೆಯಿಂದೇನು । ಮಿಗುವರಿವುದು ಕಪಿ ಬಲವು ॥ ಹಗೆಗೆ ಮಾರಣ ಮಾಳ್ಪ ಕುಂಭಿನಿಯುಲಿ ನಮ್ಮ । ಮಗನಿಂದ್ರಜಿತು ಲಾಲಿಸಯ್ಯ ॥ ೩ ॥ ತ್ರಿಜಗದೊಳಿದಿರಿಲ್ಲವವಗೆಲೆ ರಾಜೇಂದ್ರ । ನಜನ ವರದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ॥ ಭುಜಬಲರುಳ್ಳಡೆ ಬರಲೆನ್ನ ಸಂಗಡ । ಸುಜನ ವೈರಿಯ ತೋರಿ ಕೊಡುವೆ ॥ ೪ ॥ ನಿಮ್ಮ ಸೇನೆಯುಳ್ಳುಂಟೆ ನಿದ್ರಾ ಕಾಮಿನಿಸಂಗ । ವನ್ನ ವರ್ಜಿತವಾದ ವೃತವು ॥ ಹನ್ನೆರಡಬ್ಧ ಸಾಧಿಸಿದವನುಳ್ಳಡೆ । ನಿರ್ನಾಮವಹನು ಶಕ್ರಾರಿ ॥ ೫ ॥

॥ ಕಂದ ॥

(ಮಿಕ್ಕವರಿಂಗಸದಳ ಬಲು । ರಕ್ಕಸನು ಮುರಿದುರುತರ ಕೀರ್ತಿಯ ಪಡೆಯಲ್ ॥ ತಕ್ಕವರಿಲ್ಲೆನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನಕ್ಕು ನೃಪಾಲನೊಳೆಂದನು ಶೌರ್ಯವು ಜಡಿಯಲ್ ॥ ೧ ॥)

॥ ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ ॥

(ಯಾಕೀ ಪರಿ ಕಡು ವ್ಯಾಕುಲ ತಾಳ್ವಿರಿ । ಈ ಖೂಳನ ವಧೆಗೆ ॥ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥಾಧಿಪ ತಾ ಕರ್ಪೂರ ವೀ । ಳ್ಯಾ ಕುಲವನು ತನಗೆ ॥ ೧ ॥ ಕೊಂದು ॥ ಕೊಡುವೆ ದಶಕಂಧರನೆಣುಗನ । ಸಂದೇಹಗಳೇನು ॥ ಮಂದರಾದ್ರಿಧರನೊಂದು ಕರುಣವಿರ । ಲಿಂದುಜೆನು ನಾನು ॥ ೨ ॥ ಎಲ್ಲವರಿಂದಲಿ ಸಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯವ । ನೊಳ್ಪೆನಲು ಮಾಡಿ ॥ ಉಲ್ಲಾಸದೊಳು ಪ್ರಫುಲ್ಲ ಯಶಸ್ಸಿದ । ರಲ್ಲಿ ಪಡೆವೆ ನೋಡಿ ॥ ೩ ॥)

॥ ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ ॥

ಊರ್ಬಿ ಕುಮಾರಕ ಗರ್ಭೋದ್ಭವರಾ ದರ್ಭಕರಿರ ॥ ಕೇಳಿರ್ಭರ ದಿಂದ ॥ ಆರ್ಬದ ಖರ್ವ ಸಮಾರ್ಬಲ ಕುಂಭಿನಿ । ಪರ್ಬತ ಹತ್ತಿದ ರಾರ್ಭಟೆಗೊಳುತ ॥ ಲೇನನೆಂಬೆ ॥ ೧ ॥ ಹತ್ತಿದ ವಾನರ ಪೊತ್ತವ ದೈತ್ಯರು । ಒತ್ತಿ ಕೆಳಗೆ ನೂಕುತ್ತಿರೆ ಪುನರಪಿ ॥ ಹತ್ತಲು ದೂಡುವರಿತ್ತೆರಬು ನೂ । ಸ್ತ್ರೀ ಪರಿಯೊಳು ಹತ್ತಲು ನೂಕಿದ ॥ ರೇನನೆಂಬೆ ॥ ೨ ॥ ಕಂಡೇ ಹರಿ ಶರಣುಂಡಲೆದು ಗದಾ । ದಂಡದೊಳ ಸುರಸು ಹಿಂಡಿ ಪಥವ ಕೈ ॥ ಗೊಂಡು ಹನುಮನೊಡಗೊಂಡಾ ಊರ್ಮಿಳೆ । ಗಂಡನ ಸಹ ಕರ ಕೊಂಡೊಳಪೊಕ್ಕನು ॥ ಏನನೆಂಬೆ ॥ ೩ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ

ಆ ವಿಭೀಷಣ ಸುಮಿತ್ರಾಸೂನು ಹನುಮಂತ । ರಾರ್ವರು ಮುಖಾಲ ಯವ ಪೊಕ್ಕರವರಿವನೀಗ । ದೇವೇಂದ್ರಜಿತುವೆಂದು ಕೈ ಬೆರಳಿನಿಂ ತೋರಿ ಸಿದ ವಿಭೀಷಣ ದೇವನು ॥ ಆ ವೀರ ಹನುಮಂತ ನೊದೆದಾ ಹೆಂತವ ಕೆಡಿಸ। ಲಾ ವಿರೋಧಿಗಳ ಮುತ್ತಿಕ್ಕುಗಳನೆಳೆದಿಕ್ಕಿ । ಹಾವಾಡಿಗನೇಳ್ ಧುರಕೆನುತ್ತ ರಾಮಾನುಜು ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಿಂತೆಂದನು ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ಭೈರವಿ ರಝುಂಪೆತಾಳ ॥

ಏಳು ದೈವ ದ್ರೋಹಿ । ಕಾಳಗಕೆ ನಿಲ್ಲೆನುತ ॥ ಕಾಲಿಂದ ದನುಜನ ಕ। ಪಾಲವನು ತುಳಿದ ॥ ೧ ॥ ದೀಕ್ಷೆಯನು ಬಿಸುಟೆದ್ದು । ಆ ಕ್ಷಣವೆ ರಥ ವೇರ್ದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳೆಂದ ನೀ । ಲಕ್ಷ್ಯವೇ ಎನಗೆ ॥ ೨ ॥ ಪರ ಸತಿಯರ ದ್ರೋಹ । ಧರಣಿಯನು ಬಗಿದು ಹೊ ॥ ಕ್ಕರು ಬೆನ್ನಬಿಡದು ನೀ । ನರಿಯ ತಳಿಮಯಲ ॥ ೩ ॥ ಎನ್ನ ತೋರಿಸ ಬಂದ । ಕುನ್ನಿ ರಕ್ತವ ಸುರಿಸಿ ॥ ನಿನ್ನ ಪೌರುಷವಿನ್ನು । ಯೆನ್ನು ನಂದಿಸುವೆ ॥ ೪ ॥ ಎಂದು ಕಿರಿಯಮ್ಯನುರ । ಕೊಂದು ಶರವೆಚ್ಚಡದ ॥ ಮಂದಹಾಸದಿ ಕಡಿವು ತಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ॥ ೫ ॥ ದಿತಿ ಜನ ವರೂಥ ಸಾ । ರಥಿ ಹಯುಶರಾಸನವ ॥ ಖತಿಯಿಂದ ಕಡಿದ ನ। ಪ್ರತಿಮ

ಸಾಹಸನು ॥ ೬ ॥ ನೂತನ ವರೂಥವನು । ಸೂತ ವೇಳ್ಯೆಸುತಿರ ॥ ಲಾ ತೇರ ನಡರಿ ಬರ । ಲಾತಗಿಂತೆಂದ ॥ ೭ ॥

॥ ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಏಕತಾಳ ॥

ನಾರಿ ಚೋರನಣುಗ । ನೀನು । ಮಾರಣ ಯಜ್ಞದಿ ನಮ್ಮ ॥ ಗಾರುಗೆಡಿಸ ಬಗೆದೆಯಲ್ಲ । ಚೋರ ರಾಕ್ಷಸ ॥ ೧ ॥ ಭಾರಿ ಚಾಪಕೊ ಳ್ಳುತ ರೆಘೋಂ । ಕಾರ ಗೈಯುತೆಂದ ಮನುಜ ॥ ತೀರಿತು ನಿನ್ನಾಯು ಷ್ಯ ವಿ । ಚಾರಿಸದಾದೆ ॥ ೨ ॥ ಖಳ ತಾತ ಕದ್ದು ತಂದ । ಬಾಲೆ ಯೆನೆನ್ನಣ್ಣಗಿತ್ತು ॥ ಕಾಲಿಗೆರಗಿದರೆ ಕಾವೆ । ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮನು ॥ ೩ ॥ ಕೇಳೆಲಾ ನಿನ್ನಣ್ಣ ಬಂದು । ಕಾಲಿಗೆರಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡ ॥ ಬಾಲೆಯು ನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವಾ ॥ ಕಾಲ ಮುಂಟೇನೊ ॥ ೪ ॥ ಕಾಲನರಮನೆಗೆ ಪೋಪ । ಕಾಲ ಬಂದವರ್ಗೆ ಬುದ್ಧಿ ॥ ಪೇಳಿದರೆ ಕೇಳ್ವರೇನೊ । ಖೂಳ ರಕ್ಕಸ ॥ ೫ ॥ ಬಾಳ ಬೇಕಾದರೆ ನಿನಗೆ । ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿ ದರೆಸಣ್ಣನ ॥ ಪೇಳಿ ತಿರಿದುಂಬುಂದಕೆ ಕಳುಹಿ । ಖೂಳ ಶರಣನ ॥ ೬ ॥

॥ ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ದುಷ್ಟ ಜನರನೆಲ್ಲ ಘಾತಿಸಿ ಶರಣರ । ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿಭೀಷಣಗೆ ॥ ಇಷ್ಟದಿಂದಲಿ ಲಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಲು । ಜ್ಯೇಷ್ಠತಾನೇಬಪ್ಪನು ॥ ೧ ॥ ಇಂದ್ರಾದಿ ಸುರರೆಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಸೇರಿ ಬಾ । ಕ್ವಂದದಿ ನೀವು ನಮ್ಮ ॥ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರ್ದರುಂದೆಂದಿಗು ನಿಮಗೆ ಯಾ । ರಿಂದಲೂ ಭಯ ಮಿಲ್ಲವೈ ॥ ೨ ॥ ಆ ಮಹಾತ್ರಿದಶರ ದೂರಿಗೋಸ್ಕರ ನಿ । ರ್ನಾಮವ ಮಾಡಲಾಗಿ ॥ ರಾಮಾವತಾರವ ತಳೆದ ಮಹಾವಿಷ್ಣು । ತಾಮಸೀಚರ ನೆ ಕೇಳ್ಳೈ ॥ ೩ ॥

॥ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿಪುಟತಾಳ ॥

ಕೇಳೆಲವೊ ಮಾನವನೆ ಲಂಕಾ । ಪಾಲ ರಾವಣನಾಜ್ಞೆಯೊಳಗೀ ॥ ರೇಳು ಜಗವಿಹುದೆಂಬುದನು ನೀ ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲೈ ॥ ೧ ॥ ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲೆನು । ಕಾಲ ದೆಸೆ ಹಿಂದೆ ವಾಲಿಯು । ಬಾಲಕನು ಚೊಟ್ಟಲನು ತೊಟ್ಟಿಲ ।

ಯಲಿ ಕಟ್ಟೊಡೆದ ದಶ । ಮೌಳಿಯೆಂದು ॥ ೨ ॥ ನಿತ್ಯವೆಮ್ಮನು ಬಂದು ಹರಸುವ । ಸತ್ಯಲೋಕೇಶ್ವರನು ಬಳಿಕಾ । ದಿತ್ಯಸಂತ ಯಮರಾಜ ನೆಮ್ಮಯ । ಭೃತ್ಯ ಕೇಳ್ಬೈ ॥ ೩ ॥ ಕೆತ್ತಿದೆನು ನಿನ್ನತ್ತೆ ಕಿವಿ ಮೂ । ಗೊತ್ತಿಸಿದನೀ ಬೊಮ್ಮ ಸಮರದಿ । ಸತ್ತ ದನುಜರ ಯಮ ನಿಮಗೆ ತಂ । ದಿತ್ತನೇನ್ನೈ ॥ ೪ ॥

॥ ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಯತಾಳ ॥

ಎಂದ ಮಾತ ಕೇಳಿ ರೋಷದಿಂದಲಸುರನು । ಒಂದು ಬಾಣ ಎಚ್ಚಡದನು ನಿಂದು ತರಿದನು ॥ ಮುಂದೆ ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದಸ್ತ್ರ ವೃಂದ ಮುಸುಕಲು । ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ಕಡಿದನಂದು ಭರದೊಳು ॥ ೧ ॥ ಕೊಡುವೆನಿದಕೊ ಸುರರ ಒಡೆಯನಿತ್ತ ಮಾರ್ಗಣ । ತಡೆದುಕೊಳ್ಳೆನುತ್ತ ಖಳನು ಬಿಡಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ॥ ತಡೆದು ಸಾಣೆ ಪಿಡಿದ ಬಾಣ ಬಿಡಲು ಹಣೆಯನು । ಒಡೆದು ರಕ್ತ ಸುರಿಯೆ ಮೂರ್ಛೆ ಪಡಲು ದೈತನು ॥ ೨ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಹಾ ಮಗನೇ ರಣಗಲಿಯೆ ಹಾ ಸು । ತ್ರಾಮಜಿತು ಹಾ ಕಮಲ ಭವನಿಂ । ದಾ ಮಹಾಸ್ತ್ರವ ಪಡೆದ ಭಟ ಹಾ ಎನುತ ನಭದಿಂದ ॥ ಭೂಮಿಗಿಳಿದೈತಂದು ಕಂಡು । ದಾ ಮಯನು ನಿಜ ಪೌತ್ರ ಮೋ ಹದೋ । ಳಾ ಮಹಾ ಮಂತ್ರೋದಕವ ತಳಿದೆಬ್ಬಿಸಿದ ಖಳನ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ—ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ—ತ್ರಿಪುಟತಾಳ

ತೊಡಿಸಿ ಕವಚವ ತನಗೆ ಪೂರ್ವದಿ । ಜಡಜಭವನೊಲಿದಿತ್ತ ಬಾಣವ ॥ ಕೊಡುತ ಮೊಮ್ಮನ ಹರಸಿ ಮಾಯದಿ । ನಡೆದ ಮಯನು ॥ ೧ ॥ ಜನನಿಯಮ್ಮನು ತನಗೆ ನೀಡಿದ । ಘನ ನಿಶಿತ ಮಾರ್ಗಣವ ತೆಗೆದಿಡು । ವನಿತರೊಳಗೆ ವಿಭೀಷಣನು ಲ । ಕ್ಷ್ಮಣ ನೊಳೆಂದ ॥ ೨ ॥

ಬೇಗ ತೊಡು ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವನು ಖಳ । ನೀಗ ತೊಟ್ಟಸ್ತ್ರದಲಿ ನಿದ್ರಾ ॥ ಯೋಗವಹುದೆಮಗಿಂದಿನವೊಲೆಂ । ದಾಗ ನುಡಿಯೆ ॥ ೩ ॥ ಆ ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ ಸುಮಿತ್ರಾ । ಸೂನು ವಿಧಿ ಶರವೆಚ್ಚು ದೈತ್ಯನ ॥ ಬಾಣವನು ಖಂಡಿಸಲು ದಶಶಿರ । ಸೂರನು ನೋಡಿ ॥ ೪ ॥

॥ ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ ॥

ಘನತರ ರೋಷವ ತಾಳ್ದು । ಜನಕನ ಸೋದರನಿಗು ಗುಳ್ದು ॥ ॥ ದನುಜಾನ್ವಯದೊಳಗುದಿಸಿ । ಹುಲು । ಮನುಜರ ನೀನಾಶ್ರೈಸಿ ॥ ೧ ॥ ಹುಲು ನರರಾಗಿರೆ ನಿನಗೆ । ನೀ । ತಿಳಿಯದೆ ಮಾರಣದೊಳಗೆ ॥ ಕೊಲಲೆಣಿಸುವದಿನ್ನಾಕೊ । ಕೊಳು । ಗುಳುವನುಳಿದು ನೀ ಬದುಕೊ ॥ ೨ ॥ ಅಸುರರ ಒಳಗುಟ್ಟರುಹಿ । ರಾ । ಕ್ಷಸರನು ಕೊಲಿಸುವ ದ್ರೋಹಿ ॥ ಅಸುಗಳಚಲು ನಿನ್ನವ್ವೆ । ಕೈ । ಕಸೆ ಮರುಗುವಳೇನ್ ಗೈವೆ ॥ ೩ ॥ ಮುಂದೆ ನಡೆವ ರೀತಿಗಳ । ನಿನ್ನ । ತಂದೆಗೊರೆದ ವಾಕ್ಯಗಳ ॥ ಹಿಂದುಗಳೆದನದರಿಂದ । ಜಯ ॥ ವೆಂದಿಗು ಫಲಿಸದು ಕಂದ ॥ ೪ ॥ ಕೊಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಿನ್ನ । ನ । ವ್ವೆಲ್ಲರ ಕೊಲಿಸುವೆ ಮುನ್ನ ॥ ಚೆಲ್ಲುವೆ ನಿನ್ನಯ ರಕುತ । ನಿಲ್ಲು । ನಿಲ್ಲು ತೊಲಗಬೇಡತ್ತ ॥ ೫ ॥ ಖಳರಳಿವಿಗೆ ಅವತರಿಸಿ । ಕಪಿ । ಗಳು ನರರೈದಿಹರ್ ಗ್ರಹಿಸಿ । ಸಲಹುವರೈ ಶರಣರನು । ತರಿ । ಯಲು ತೀರದು ನಿಲು ನೀನು ॥ ೬ ॥ ಲಯಕಾಲದ ಮೃಡನಂತೆ । ಕಿಡಿ । ನಯನದೊಳುಗುಳುತ ಪಿಂತೆ ॥ ಮಯ ಮೋಹದಿ ತನಗಿತ್ತ । ಶ । ಕ್ತಿಯ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನು ಧೂರ್ತ ॥ ೭ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಮೃಡ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಹನುಮ ಬೆದರಿದ । ನಡುಗಿದುದು ಕಪಿ ಬಲ ಜಲಧಿ ಸುರ । ಗಡಣ ಮಾರುಗಲ್ಕಿದಿದಾ ಘನ ಘೋರ ಶಕ್ತಿಯನು

॥ ಕಡಿದುಂದೊಬ್ಬರುಂ ಕಾಣರದ ನೀ । ಕ್ಕಡಿವಡೆದುಂದೆಸುಂಗೆಯುಂಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ॥ ಕಡುಂ ಸಮರ್ಥನೆನುತ್ತಲಮರರುಂ ಪೊಗಳಿದರುಂ ನಭದಿ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ ॥

ಸುರಪಾರಿಯುಂ ಬಳಿಕಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗತಿ । ಶರವಸೆಯುಲ್ಕದರ ॥ ತರಿಯುಲುಂ ಗರ್ಜಿಸಿ ಉರಿಯುಲಗೆಸೆಯುಲುಂ । ವರುಣಾಸ್ತ್ರದಿ ಗೆಲಿದ ॥ ೧ ॥ ಗಿರಿ ಶರವಸೆಯುಲುಂ ವಜ್ರದೊಳಾಗಲಿ । ಪರಿಹರಿಸಲುಂ ಕಂಡುಂ । ಉರಗ ಕಳಂಬವನೆಸೆಯುಲುಂ ರೋಷದಿ । ಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಿ ಗೆಲಿದ ॥ ೨ ॥ ಆರ್ಗತ್ತಲೆ ಸಾಯಂಕವೆಸೆಯುಲುಂ ರವಿ । ಮಾರ್ಗಣದಿಂ ತರಿಯೆಂ ॥ ಭರ್ಗಾಸ್ತ್ರವ ಕೈಯೊಳುಂ ಪಿಡಿದಾ ಖಳ ॥ ಭೋರ್ಗರೆದಿಂತೆಂದ ॥ ೩ ॥ ಎಲ್ಲವೊ ಮನುಜನೀ ಬಾಣದಿ ನಿನ್ನಯು । ತಲೆಯುಳಿದರೆ ನೀನುಂ ॥ ಲಲನೆಗೆ ಗಂಡನುಂ ಮಾತೆಗೆ ಮಗನೀ ತೊಲಗದಿರೆನುತೆಚ್ಚ ॥ ೪ ॥ ಕಣೆ ಬರಲುಂ ವಿಭೀಷಣ ಮತದಿಂ ಲ । ಕ್ಷ್ಮಣ್ಣ ವೈಷ್ಣವ ಶರದಿ ॥ ತ್ರಿಣಯಾಸ್ತ್ರವನಡಗಿಸೆ ದಾನವ ತಲ್ಲಣಿಸುತಲಿಂತೆಂದ ॥ ೫ ॥

॥ ರಾಗ ಕಾಂಭೋಧಿ ಝಂಪೆತಾಳ ॥

ಹರ ಹರಾ ಶಕ್ರುಂ ಎಂದೆಂಬ ಬಿರುದ ನೀ ವರಗೆ ಮೆರೆಸಿದನುಂ ಮೂರ್ಜಗದಿ ॥ ಸುರನರೊರಗರನಳುಕಿಸಿದ ಭಟ ತಾನುಂ ತ । ನ್ನೊರಗಿಸಿದ ಮೂರ್ಛೆಯೊಳಗಿವನು ॥ ೧ ॥ ಅಜ್ಜಯ್ಯನಿತ್ತ ಶಕ್ತಿಯುನು ಮಧ್ಯದಿ ಕಡಿದ । ಧೂರ್ಜಟಿ ಮಹಾಸ್ತ್ರವಡಗಿಸಿದ ॥ ನಿರ್ಜರೇಂದ್ರನ ಚಾಪ ಖಂಡಿಸಿದ ಮೊದಲೆ ಯಿವ । ನಾ ಜೈಸುವವರಿನ್ನು ಜಗದಿ ॥ ೨ ॥ ಈತಗಳುಂ ನರರಲ್ಲ ಬಂದ ಕೋಡಗಗಳಿವು । ಕೋತಿಗಳ ಬಲವಲ್ಲ ಸಿದ್ಧ ॥ ಕೈತವದ ಯುಕ್ತಿಯಾಗಿ ತಾತ ಕಳವಿಲಿ ತಂದ । ಸೀತೆ ಮಾನವಿಯಲ್ಲ ಬದ್ಧ ॥ ೩ ॥ ವನಿತೆ ನೆವನದಿ ದುಷ್ಟರನು ಮಥಿಸಿ ಭೂಭಾರ । ವನುಂ ಕಳೆಯಲವತರಿಸಿ ಬಂದ ॥ ಮನುಜರೂಪಿನ ವಿಷ್ಣುವಲ್ಲದೀ ನಾಡಾಡಿ । ಬಿ

ನುಗುಂ ನರರೀಡೆ ದನುಜರಿಗೆ ॥ ೪ ॥ ಪರ ಸತಿಯು ತಂದು ಪಾತಕ ಫಲದಿ ಮುತ್ತಿತಗೆ । ಧುರದಿ ಜಯುವಿಲ್ಲ ತಾನಿನ್ನು ॥ ಮರುಗಿ ಮಾಡುವದೇನು ಕಡೆಗಾಲ ತನಗೆಂಬುಂ । ದುರಿತುಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳಿಂತೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಹನ್ನೆರಡುಂ ವರುಷ ನಿದ್ರಾಹಾರ ಸತಿಸಂಗ । ವನ್ನುವರ್ಜಿತನಾದಡೀಗ ॥ ಎನ್ನೊಳಿದಿರಾಗಬಲ್ಲದಡೆ ನಿನಗಸಾಧ್ಯವಿದುಂ ॥ ನನ್ನಿ ತಿಳಿದಿದಿರಾಗೆನುತ್ತ ॥ ೬ ॥

॥ ರಾಗ ಭೈರವಿ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ವನರುಹ ಸಂಭವನುಂ । ಪೂರ್ವದೊಳಿತ್ತ ॥ ಘನ ದಿವ್ಯ ಶಕ್ತಿಯುನುಂ ॥ ದನುಜನು ತಾನೆ ಸಿಂಜಿನಿಗೇರಿಸಲುಂ ವಿಭೀ । ಷಣನುಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆಂದನುಂ ॥ ೧ ॥ ಹೂಡುಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವನು । ಬೇಗದಿ ಹತ । ಮಾಡಿಂದ್ರ ವೈರಿಯುನು ॥ ಆಡಲುಂ ಸಮಯುವಿಲ್ಲೆನುತ ಪೇಳಲುಂ ಕೇಳಿ । ಗಾಢದಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನುಂ ॥ ೨ ॥ ವನಜಸಂಭವ ಬಾಣವ । ಹೂಡಿದುಂ ತನ್ನ । ಮನದಿ ರಾಮನ ಪಾದವ ॥ ನೆನೆದುಂ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಮುನಿಯುಂ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ದಾನ । ವನ ಜರೆದಿಂತೆಂದನು ॥ ೩ ॥

॥ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿಪುಟತಾಳ ॥

ದುರುಳ ರಾವಣ ಕೇಳು ಪರಸತಿ । ಸುರಕುಲದ್ರೋಹಿಗಳಿಗಿದೆಕೋ । ಪರಮ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿದುಂ ವಿಧಿ । ಶರದೊಳೆನುತ ॥ ೧ ॥ ಭರದೊಳೆಚ್ಚಡೆ ಸುರಪಜಿತುಂ ನಿಜ । ಕರದಿ ಪಿಡಿದಾ ಬ್ರಹ್ಮಶಕ್ತಿಯುಂ । ಶಿರದ ಸಹ ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ॥ ಬರ ಕಡರಲುಂ ॥ ೨ ॥

॥ ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ ॥

ಸುರರುಂ ಘೇ ಎನುತುಂಬ್ಬಿ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಂಗಕೆ । ಸುರಿದರುಂ ಸುಮವೃಷ್ಟಿಯಾಗ ॥ ದುರುಳನ ಶಿರವಭ್ರದಿಂದ ಬೀಳಲುಂ ಕಂಡು । ಮರುಗುತ್ತ ಕರುಳ ಪಾಶದಲಿ ॥ ೧ ॥ ಹರಿ ಶರಣನುಂ ಹಾಯೆಂದೊರಗಲುಂ ಸೌಮಿತ್ರಾ । ದ್ಯರುಂ ದುಃಖವನು ಪರಿಹರಿಸೆ ॥ ತಿರುಗಿ ಒಂದವರೆಲ್ಲ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಪಾದ । ಸರಸಿಜಕೆರಗುತಲಿಂದುಂ ॥ ೨ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ವೈರಿ ಮದಗಜ ಸಿಂಹರಾಜನು । ದಾರ ಬಲ ಸೌಮಿತ್ರಿ ರಿಪುಕ । ಕ್ರೂರಿಯನು ಹತಗೈದನೆಂದಜಸೂನು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ॥ ಮೂರು ಲೋಕದ ವೃತ್ತ್ಯ ಯುಮನಲಿ ॥ ಸೇರಿದನು ಭಳಿರೆಂದು ರಘುಪತಿ । ಭೂರಿ ಹರುಷದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ತಕ್ಕೈಸಿ ಮೋದದಲಿ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ಭೈರವಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಕೀರ್ತಿ ಗಾಯದ ಕಣೆಯು । ನೆತ್ತರೆಲ್ಲವ ತೊಳೆದು ॥ ಮತ್ತೆ ಕವಳಾ ಷಧಿಯು । ಮುತ್ತಿಸುತ ಹಚ್ಚಿ ॥ ೧ ॥ ನಿತ್ರಾಕೊಂಡಿರ ಬೇಡಿ ॥ ರಿತ್ತ ಕುಳ್ಳಿರೆನುತ್ತ ॥ ಸುತ್ತಲುಪಚರಿಸಿದನು । ಮಿತ್ರಜಾದಿಗಳ ॥ ೨ ॥ ಕಂದ ನೀನಾಹಾರ । ಕೊಳ್ಳದುಪವಾಸಗೈ ॥ ದುದದೆಂತೆನೆ ರಘುಜ ॥ ಗೆಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ॥ ೩ ॥ ಇಂದು ಪರಿಯಂತ ಫಲ । ತಂದಿತ್ತೆ ನಿಮಗೆ ನಾ ॥ ತಿಂದುದಿಲ್ಲಾ ನೀವು । ತಿಳಿದು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ॥ ೪ ॥ ದೇಶಾಂತರವು ತಿರುಗಿ । ದಾ ಶ್ರಮದ ಪರಿಹಾರ ॥ ವಾಸಿ ಮಾಡಿದೆ ಯೆಂತು । ಘೋರಡವಿಯೊಳಗೆ ॥ ೫ ॥ ಹಾಸಿ ಮಲಗಿದುದಿಲ್ಲ । ಹಸ್ತದಲಿ ಬಿಲ್ಪಿಡಿದು ದಾಸತ್ವ ನಡೆಸಿದೆನು । ದೂಷಕರ ಭಯಕೆ ॥ ೬ ॥ ವನಿತೆ ವರ್ಜಿತೆಯಾದು । ದನು ನೀನೆ ಬಲ್ಲೆ ಎಂ ॥ ದೆನೆ ಕೇಳಿ ರಾಘ ವನು । ಮನ ಮರುಗುತೆಂದ ॥ ೭ ॥ ನಿರಶನದಿ ದಣಿದೊರಗ । ದಿರುಳೆಮ್ಮ ಕಾಯ್ದು ಕೊಂ । ಡಿರುತಿರ್ದೆ ನೀನೆಂಬು । ದರಿಯೆನೈ ತಮ್ಮ ॥ ೮ ॥ ಕರುಣಹೀನನ ಸೇವೆ । ಕಷ್ಟಗೊಳಿಸಿತು ನಿನಗೆ ॥ ತರುಣ ನಿನ್ನುಪಕಾರ । ಮರೆವುದಿನ್ನೆಂತು ॥ ೯ ॥ ದೇವ ನಿಮ್ಮಯ ತಂತ್ರ । ಪಾವನರಿವನು ಜಗದ ॥ ದೈವ ನೀನೆಂದು ಸುಗ್ರೀವ ಪೇಳಿದನು ॥ ೧೦ ॥ ಸುಗ್ರೀವನೆಂದುದಕೆ । ಸೇನೆ ಸಹಿತೊಡಬಡಲು ॥ ಶೀಘ್ರದೊಳಗೆಲ್ಲವರು । ಶಿಬಿರಕೈದಿದರು ॥ ೧೧ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಕುಶನೆ ಕೇಳಿಂದ್ರಾರಿ ಶಿರ ತಂ । ದಸುರನಿದಿರಿಳುಹಿದನು ಸಾರಥಿ । ದಶವದನನಾಯುಷ್ಯವನು ದರೆಗಿಳುಹುವಂದದಲಿ ॥ ಬಸಿವ ನೆತ್ತರ ಶಿರವ

ಕಾಣುತ ವಶವಳಿದು ಮೂರ್ಛೆಯೊಳೊರಗಿ ಕು । ಟಿಸುತಲೆದ್ದಳಲಿದನು ರಾವಣನಧಿಕ ಶೋಕದಲಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ—ನೀಲಾಂಬರಿ—ಆದಿತಾಳ

ಕಂದ ಹಾ ದನುಜಕುಲಾಬ್ಧಿ । ಚಂದ್ರ ಹಾ ಎಂದಪ್ಪಿ ॥ ಇಂದ್ರನ ಗೆಲ್ದ ಪ್ರತಾಪ । ಮಿಂದೇನಾದುದಯ್ಯೋ ॥ ೧ ॥ ಹನ್ನೆರಡಬ್ದ ನಿದ್ರಾನ್ನ । ಹೆಣ್ಣ ತೊರೆದ ವೀರ ॥ ನಿನ್ನ ಗೆಲ್ವ ಹೊರತು ಕೊಲ್ವ । ರನ್ಯರಿಲ್ಲವೆಂದು ॥ ೨ ॥ ವನ ಜಪೀಠನಿತ್ತಾಯುಷ್ಯ ॥ ಕನಸಿನ ನಂಟಾಯ್ತು ॥ ತ್ರಿಣಯನಿತ್ತ ಶಕ್ತಿಯು ದ । ರ್ಪಣದ ಗಂಟಾಯ್ತು ॥ ೩ ॥ ಈರೇಳು ಲೋಕ ಎನ್ನ ಕೈ । ಸೇರಿತು ನಿನ್ನಿಂದ ॥ ಆರುಂಟಿನ್ನು ದಾನವರೊ । ಳ್ದೀರ ನಿನ್ನಂಥವರು ॥೪॥

॥ ಬಾಮಿನಿ ॥

ರತಿ ಕಲಾ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಲ್ಲದ । ಸತಿಯ ರೂಪಿದ್ದೇನು ಫಲಸ ।ನ್ನುತ ಗುಣಾಧಿಕನಲ್ಲದವನಾ ಕಾರ್ಯವೇನು ಫಲ ॥ ನುತ ರಸಾಲಂಕಾರವಿಲ್ಲದ । ಕೃತಿಯ ಸೊಬಗಿದ್ದೇನು ಫಲ ನಿಜ । ಸುತ ವಿಹೀನನ ಬದುಕು ಲೋಕದೊಳೇನು ಫಲವೆಂದ ॥ ೧ ॥

॥ ದ್ವಿಪದಿ ॥

ಇಂತು ದಶಶಿರ ಪುತ್ರ ಶೋಕವನ್ನು ತಾಳ್ದು ॥ ಸಂತಾಪದಿಂ ಮರುಗುತಿರಲದನು ಕೇಳ್ದು ॥ ೧ ॥ ಕಾಂತೆ ಬೆರಗಾಗಿ ಪತಿ ಹುಯ್ಯಲನು ತಿಳಿದು ॥ ಸ್ವಾಂತ ಸೊಸೆಯರು ಸಹಿತ ಬಂದು ಕಂಡಂದು ॥೨॥ ಮಗನ ಶಿರ ಮಂಡೋದರಿಯು ತೊಡೆಯೊಳಿಟ್ಟು ॥ ಮೊಗವ ನೋಡುತ್ತ ಮೋಹದಿ ಮುತ್ತಕೊಟ್ಟು ॥ ೩ ॥ ಮೃತ್ಯುವಾದಳೆ ಮಗನೆ ನಿನಗೆ ನಿನ್ನತ್ತೆ ॥ ಅತ್ತೆಯುದರದೊಳೆಂತು ಪುಟ್ಟಿದಳೊ ಕತ್ತೆ ॥ ಬಗೆಬಗೆಯ ಶೋಕದಲಿ ಮರುಗಿ ಬಸವಳಿದು ॥ ಮುಂಗುದೆ ಕಾಂತನ ವಿಚಾರಿಸದಳ್ಕಡು ಮರುಳಿದು ॥೫॥ ಹೊತ್ತೊಡಲು ಹಾಳಾಯ್ತು ಕಾಂತ ನಿನ್ನಿಂದ॥ ಪುತ್ರಶೋಕಾಗ್ನಿಗೆ ವಿವೇಕಿ ಪೇಳೊಂದ ॥ ೬ ॥ ಎತ್ತಿ ಮುದ್ದಿಸಿದ ಕೈ ಮುರಿದೆ ನೀನೆಂದು ॥ ಧೂರ್ತ ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ಪರನಾರಿಯನು ತಂದು ॥ ೭ ॥ ಬಂದು ಸೊಸೆಯರು ಸಹಿತ ಆಳುವುದನು ಕಂಡು ॥ ನಂದಿವಾಹನನಂತೆ ಖಳನು ಖತಿಗೊಂಡು ॥ ೮ ॥

ಸುರಪಜಿತುವಿನ ಮರಣ ಮಂಡೋ । ದರಿಯು ದೈನ್ಯಪಚಾರಣೆಗೆ ದಶ । ಶಿರನು ಧರಣಿಜೆಯನ್ನು ಕೊಲಲಾ ವನಕೆ ನಡೆತಂದು ॥ ತರಿವೆನೆನ್ನುತ ಖಡ್ಗವೆತ್ತಲು । ಕರದಸಿಯು ತಡೆ ಹಿಡಿದು ಸಚಿವರು । ಪರಿ ವಿವೇಕವನ ರುಹಿ ಮರಳಿಸಿ ತಂದರರ ಮನೆಗೆ ॥ ೧ ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ ॥

ತರಳರಿರ ಕೇಳಿರಳಿದುಳಿದ ಬಲ ಸಹಿತ ದಶ । ಶಿರ ಬಂದು ಶ್ರೀರಾಮಂ ಎದಿರಾಗಲವನ ಸಂ । ಹರಿಸಿ ಲಂಕಾಧಿಪತ್ಯವ ವಿಭೀಷಣಗಿತ್ತು ಜಾನಕಿಯು ನಗ್ನಿ ಮುಖದಿ ॥ ಪರಿಶೋಧಿಸುತ ವರಿಸಿ ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನದಲಿ । ತೆರಳಿ ನಂದಿಗ್ರಾಮದೊಳು ಭರತನು ಕಂಡು ಧರೆಯಾಧಿಕಾರವಂ ಕೈಗೊಂಡು ಪ್ರಜೆಗಳು ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಿರ್ದನು ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ಭೂಪಾಲಿ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಜಯ ಜಯ ಸೀತಾಪತಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಗೆ । ಜಯ ಜಯ ಸಾಕೇತಾಧಿಪಗೆ ॥ ಜಯ ಜಯ ನಿತ್ಯ ಪರಾತ್ಪರ ಮೂರ್ತಿಗೆ । ತ್ರಿ ಜಯ ಜಯ ನಾರದ ವರದನಿಗೆ ॥ ಮಂಗಲ ಜಯ ಮಂಗಲಂ ॥ ಅಂಜನೆಯಣುಗಗೆ ಹನುಮಂತ ದೇವಗೆ । ಅಂಜದೆ ದೈತ್ಯರ ಮುಡುಹಿದಗೆ ॥ ಸಂಜೀವನವನು ತಂದ ಮಹಾತ್ಮಗೆ । ಕಂಜನಾಭನ ಪದ ಸೇವಕಗೆ ॥ ಮಂಗಲಂ ಶುಭ ಮಂಗಲಂ ॥ ೨ ॥ ಸಂಗರ ವೀರಗೆ ಶೂರ ಶುಭಕರಗ ॥ ತುಂಗ ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದವಗೆ ॥ ಹಿಂಗದೆ ಮಾರುತ ನಂದನಗೊಲಿದಗೆ । ಮಂಗಲಾತ್ಮಕ ಶ್ರೀರಾಘವಗೆ ॥ ಮಂಗಲ ಜಯ ಮಂಗಲಂ

ಜುಮ್ಲಾ ಪದಸಂಖ್ಯೆ ೧೮೧ಕ್ಕೆ ಇಂದ್ರಜಿತು ಕಾಳಗವು ಸಂಪೂರ್ಣಂ